

॥ तैत्तिरीय आरण्यकम् ॥

॥ सप्तमः प्रश्नः — शीक्षावल्ली ॥

शं नो मि॒त्रः शं वरु॑णः। शं नो भव॑त्व॒र्य॒मा। शं न॒ इन्द्रो॑
बृह॑स्पतिः। शं नो विष्णु॑रुरु॒क्रमः। नमो॑ ब्रह्म॑णे। नम॑स्ते वायो।
त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्मा॑सि। त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्म॑ वदिष्यामि। ऋ॒तं
वदि॑ष्यामि। स॒त्यं वदि॑ष्यामि। तन्मा॑मवतु। तद्व॒त्कार॑मवतु।
अव॑तु माम्। अव॑तु व॒त्कारम्। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥ १॥

स॒त्यं वदि॑ष्यामि पञ्च॑ च॥ _____ [१]

शीक्षां व्याख्यास्यामः। वर्णः॒ स्वरः॒। मात्रा॒ बलम्। सामं
सन्ता॑नः। इत्युक्तः शी॑क्षाध्यायः॥ २॥

शीक्षां पञ्च॑॥ _____ [२]

स॒ह नो॒ यशः॑। स॒ह नो॒ ब्रह्म॑व॒र्च॒सम्। अथा॑तः स॒ंहिता॑या
उपनिषदं व्याख्यास्यामः। पञ्च॑स्वधिकरणेषु। अधिलोकमधि-
ज्यौतिषमधिविद्यमधिप्रजमध्यात्मम्। ता महास॒ंहिता॑
इत्याचक्षते। अथा॑धिलो॒कम्। पृथि॑वी पूर्वरूपम्।
द्यौरु॑त्तररूपम्। आका॑शः स॒न्धिः॑॥ ३॥

वायुः सन्धानम्। इत्यधिलोकम्। अथाधिज्यौतिषम्। अग्निः
 पूर्वरूपम्। आदित्य उत्तररूपम्। आपः सन्धिः। वैद्युतः
 सन्धानम्। इत्यधिज्यौतिषम्। अथाधिविद्यम्। आचार्यः
 पूर्वरूपम्॥ ४॥

अन्तेवास्युत्तररूपम्। विद्या सन्धिः। प्रवचनं सन्धानम्।
 इत्यधिविद्यम्। अथाधिप्रजम्। माता पूर्वरूपम्।
 पितोत्तररूपम्। प्रजा सन्धिः। प्रजननं सन्धानम्।
 इत्यधिप्रजम्॥ ५॥

अथाध्यात्मम्। अधराहनुः पूर्वरूपम्। उत्तराहनुरुत्तररूपम्।
 वाक्सन्धिः। जिह्वा सन्धानम्। इत्यध्यात्मम्। इतीमा
 महासंहिताः। य एवमेता महासंहिता व्याख्याता वेद।
 सन्धीयते प्रजया पशुभिः। ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन सुवर्ग्येण
 लोकेन॥ ६॥

सन्धिराचार्यः पूर्वरूपमित्यधिप्रजं लोकेन॥ [३]

यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपः। छन्दोभ्योऽध्यमृतात्सम्भूवः। स
 मेन्द्रो मेधया स्पृणोतु। अमृतस्य देवधारणो भूयासम्। शरीरं
 मे विचर्षणम्। जिह्वा मे मधुमत्तमा। कर्णाभ्यां भूरि विश्रुवम्।
 ब्रह्मणः कोशोऽसि मेधयापिहितः। श्रुतं मे गोपाय। आवहन्ती

वितन्वाना॥७॥

कुर्वाणा चीरमात्मनः। वासांसि मम गावश्च। अन्नपाने च
सर्वदा। ततो मे श्रियुमावह। लोमशां पशुभिः सह स्वाहा।
आ मां यन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। वि मां ऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः
स्वाहा। प्र मां ऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। दमायन्तु
ब्रह्मचारिणः स्वाहा। शमायन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा॥८॥

यशो जनेऽसानि स्वाहा। श्रेयान् वस्यसोऽसानि स्वाहा। तं
त्वां भग प्रविशानि स्वाहा। स मां भग प्रविश स्वाहा।
तस्मिन्त्सहस्रं शाखे। निभंगाहं त्वयि मृजे स्वाहा। यथाऽऽपः
प्रवता यन्ति। यथा मासा अहर्जरम्। एवं मां ब्रह्मचारिणः।
धातुरायन्तु सर्वतः स्वाहा। प्रतिवेशोऽसि प्र मां भाहि प्र मां
पद्यस्व॥९॥

[४]

भूर्भुवः सुवरिति वा एतास्त्रिस्रो व्याहृतयः। तासामुहस्मै तां
चतुर्थीम्। माहाचमस्यः प्रवेदयते। मह इति। तद्ब्रह्म। स
आत्मा। अङ्गान्यन्या देवताः। भूरिति वा अयं लोकः। भुव
इत्यन्तरिक्षम्। सुवरित्यसौ लोकः॥१०॥

मह॑ इत्या॑दित्यः। आ॒दि॒त्येन॒ वाव॑ सर्वे॑ लो॒का मही॑यन्ते।
 भू॒रिति॒ वा अ॒ग्निः। भुव॑ इति॑ वा॒युः। सुव॑रित्या॑दित्यः।
 मह॑ इति॑ च॒न्द्रमाः॑। च॒न्द्रम॑सा॒ वाव॑ सर्वा॑णि ज्योती॑ःषि॒
 मही॑यन्ते। भू॒रिति॒ वा ऋचः॑। भुव॑ इति॑ सा॒मानि॑। सुव॑रिति॒
 यजू॑ःषि॑॥११॥

मह॑ इति॑ ब्रह्म॑। ब्रह्म॑णा॒ वाव॑ सर्वे॑ वे॒दा मही॑यन्ते। भू॒रिति॒
 वै प्रा॒णः। भुव॑ इत्य॑पा॒नः। सुव॑रिति॒ व्या॒नः। मह॑ इत्य॑न्नम्।
 अ॒न्नेन॒ वाव॑ सर्वे॑ प्रा॒णा मही॑यन्ते। ता वा ए॒ताश्च॑त॒स्रश्च॑तु॒र्धा।
 च॑त॒स्रश्च॑त॒स्रो व्या॑ह॒तयः॑। ता यो वेद॑। स वेद॑ ब्रह्म॑। सर्वे॑ऽस्मै
 दे॒वा ब॒लिमा॑व॒हन्ति॑॥१२॥

अ॒सौ लो॒को यजू॑ःषि॒ वेद॑ द्वे च॑॥ [५]

स य ए॒षोऽन्त॑र्हृ॒दय॑ आका॒शः। तस्मि॑न्न॒यं पु॒रुषो॑ मनो॒मयः॑।
 अमृ॑तो हि॒र॒ण्मयः॑। अन्त॑रेण॒ तालु॑के। य ए॒ष स्तन॑
 इवाव॑ल॒म्बते॑। सैन्द्र॑यो॒निः। यत्रा॒सौ कै॑शा॒न्तो वि॒वर्त॑ते।
 व्य॒पोह्य॑ शी॒र्षक॑पा॒ले। भू॒रित्य॑ग्नौ प्र॒ति॑तिष्ठति। भुव॑ इति॑
 वा॒यौ॥१३॥

सुव॑रित्या॑दित्ये। मह॑ इति॑ ब्रह्म॑णि। आ॒प्नोति॒ स्वा॒राज्य॑म्।

आप्रोति मनसस्पतिम्। वाक्पतिश्चक्षुष्पतिः। श्रोत्रपतिर्वि-
ज्ञानपतिः। एतत्ततो भवति। आकाशशरीरं ब्रह्म।
सत्यात्मप्राणारामं मन आनन्दम्। शान्तिसमृद्धममृतम्।
इति प्राचीनयोग्योपास्व॥१४॥

वायावमृतमेकं च॥ [६]

पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौर्दिशोऽवान्तरदिशाः। अग्निर्वायुरादित्य-
श्चन्द्रमा नक्षत्राणि। आप ओषधयो वनस्पतय आकाश
आत्मा। इत्यधिभूतम्। अथाध्यात्मम्। प्राणो व्यानोऽपान
उदानः समानः। चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक्कक्। चर्म मांसं
स्नावास्थिं मज्जा। एतदधि विधायर्षिरवोचत्। पाङ्क्तं वा इदं
सर्वम्। पाङ्क्तं नैव पाङ्क्तं स्पृणोतीति॥१५॥

सर्वमेकं च॥ [७]

ओमिति ब्रह्म। ओमितीदं सर्वम्। ओमित्येतदनुकृति
ह स्म वा अप्योश्रावयेत्याश्रावयन्ति। ओमिति
सामानि गायन्ति। ओंशोमिति शस्त्राणि शंसन्ति।
ओमित्यध्वर्युः प्रतिगुरं प्रतिगृणाति। ओमिति ब्रह्मा प्रसौति।
ओमित्यग्निहोत्रमनुजानाति। ओमिति ब्राह्मणः प्रवक्ष्यन्नाह

ब्रह्मोपा॑प्रव॒नीति॑ । ब्रह्मै॒वोपा॑प्रोति॥१६॥

ओन्दश॥ _____ [८]

ऋतं च स्वाध्यायप्रव॑चने च । सत्यं च स्वाध्यायप्रव॑चने च ।
तपश्च स्वाध्यायप्रव॑चने च । दमश्च स्वाध्यायप्रव॑चने च । शमश्च
स्वाध्यायप्रव॑चने च । अग्नयश्च स्वाध्यायप्रव॑चने च । अग्निहोत्रं
च स्वाध्यायप्रव॑चने च । अतिथयश्च स्वाध्यायप्रव॑चने च ।
मानुषं च स्वाध्यायप्रव॑चने च । प्रजा च स्वाध्यायप्रव॑चने
च । प्रजनश्च स्वाध्यायप्रव॑चने च । प्रजातिश्च स्वाध्यायप्रव॑चने
च । सत्यमिति सत्यवचा॑ राथी॒तरः । तप इति तपो॑नित्यः
पौरु॑शिष्टिः । स्वाध्यायप्रवचने ए॒वेति॑ नाको॑ मौद्ग॒ल्यः । तद्धि
तप॑स्तद्धि तपः॥१७॥

प्रजा च स्वाध्यायप्रव॑चने च षट्॥ _____ [९]

अ॒हं वृ॒क्षस्य॑ रे॒रि॒वा । की॒र्तिः पृ॒ष्ठं गि॒रेरि॑व । ऊ॒र्ध्वप॑वित्रो
वा॒जिनी॑व स्व॒मृत॑मस्मि । द्रवि॑ण॒ꣳ स॒र्वर्च॑सम् । सुमे॒धा
अ॒मृतो॑क्षितः । इति त्रिशङ्को॑र्वेदा॑नुव॒चनम्॥१८॥

अ॒हꣳ ष॒द॥ _____ [१०]

वेदम॑नूच्याचार्योऽन्ते॒वासि॑नम॑नुशा॒स्ति । सत्यं॑ वद । धर्मं॑
चर । स्वाध्याया॑न्मा प्र॒मदः॑ । आचार्या॑य प्रियं धनमा॒हृत्य॑

प्रजातन्तुं मा व्यवच्छेत्सीः। सत्यान्न प्रमदितुव्यम्। धर्मान्न
प्रमदितुव्यम्। कुशलान्न प्रमदितुव्यम्। भूत्यै न प्रमदितुव्यम्।
स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न प्रमदितुव्यम्॥१९॥

देवपितृकार्याभ्यां न प्रमदितुव्यम्। मातृदेवो भव। पितृदेवो
भव। आचार्यदेवो भव। अतिथिदेवो भव। यान्यनवद्यानि
कर्माणि। तानि सेवितव्यानि। नो इतराणि। यान्यस्माकं
सुचरितानि। तानि त्वयोपास्यानि॥२०॥

नो इतराणि। ये के चास्मच्छ्रेयांसो ब्राह्मणाः।
तेषां त्वयाऽऽसनेन प्रश्वसितुव्यम्। श्रद्धया देयम्।
अश्रद्धयाऽदेयम्। श्रिया देयम्। ह्रिया देयम्। भिया
देयम्। संविदा देयम्। अथ यदि ते कर्मविचिकित्सा वा
वृत्तविचिकित्सा वा स्यात्॥२१॥

ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मर्शिनः। युक्ता आयुक्ताः। अलूक्षा
धर्मकामाः स्युः। यथा ते तत्र वर्तेरन्। तथा तत्र वर्तेथाः।
अथाभ्याख्यातेषु। ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मर्शिनः। युक्ता
आयुक्ताः। अलूक्षा धर्मकामाः स्युः। यथा ते तेषु वर्तेरन्।
तथा तेषु वर्तेथाः। एष आदेशः। एष उपदेशः। एषा

वेदोपनिषत्। एतदनुशासनम्। एवमुपासितव्यम्। एवमु
चैतदुपास्यम्॥ २२॥

स्वाध्यायप्रवचनाभ्यान् प्रमदितव्यं तानि त्वयोपास्यानि स्यात्तेषु वर्तेरन्तस्त च॥—[११]

शं नो मित्रः शं वरुणः। शं नो भवत्वयमा। शं
न इन्द्रो बृहस्पतिः। शं नो विष्णुरुरुक्रमः। नमो
ब्रह्मणे। नमस्ते वायो। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वामेव
प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषम्। ऋतमवादिषम्। सत्यमवादिषम्।
तन्मामावीत्। तद्वक्तारमावीत्। आवीन्माम्। आवीद्वक्तारम्।
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥ २३॥

सत्यमवादिषं पञ्च च॥—[१२]

॥अष्टमः प्रश्नः — ब्रह्मानन्दवल्ली॥

ॐ सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै।
तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै। ॐ शान्तिः शान्तिः
शान्तिः॥

ब्रह्मविदाप्रोति परम्। तदेषाभ्युक्ता। सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म।
यो वेद निहितं गुहायां परमे व्योमन्। सौऽश्रुते
सर्वान्कामान्सह। ब्रह्मणा विपश्चितेति। तस्माद्वा

एतस्मादात्मन आकाशः सम्भूतः। आकाशाद्वायुः।
 वायोरग्निः। अग्नेरापः। अद्भ्यः पृथिवी। पृथिव्या ओषधयः।
 ओषधीभ्योऽन्नम्। अन्नात्पुरुषः। स वा एष पुरुषोऽन्तरसमयः।
 तस्येदमेव शिरः। अयं दक्षिणः पक्षः। अयमुत्तरः पक्षः।
 अयमात्मा। इदं पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥१॥
 अन्नाद्वै प्रजाः प्रजायन्ते। याः काश्च पृथिवीऽश्रिताः।
 अथो अन्नैर्नैव जीवन्ति। अथैनदपि यन्त्यन्ततः। अन्नं
 हि भूतानां ज्येष्ठम्। तस्मात्सर्वोषधमुच्यते। सर्वं वै
 तेऽन्नामाप्नुवन्ति। येऽन्नं ब्रह्मोपासन्ते। अन्नं हि भूतानां
 ज्येष्ठम्। तस्मात्सर्वोषधमुच्यते। अन्नाद्भूतानि जायन्ते।
 जातान्यन्नेन वर्धन्ते। अद्यतेऽस्ति च भूतानि। तस्मादन्नं
 तदुच्येत इति। तस्माद्वा एतस्मादन्तरसमयात्। अन्योऽन्तर
 आत्मा प्राणमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव।
 तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य प्राणं एव
 शिरः। व्यानो दक्षिणः पक्षः। अपान उत्तरः पक्षः। आकाश
 आत्मा। पृथिवी पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥२॥
 प्राणं देवा अनु प्राणन्ति। मनुष्याः पशवश्च ये। प्राणो

हि भूतानामायुः। तस्मात्सर्वायुषमुच्यते। सर्वमेव त
 आयुर्यन्ति। ये प्राणं ब्रह्मोपासते। प्राणो हि भूतानामायुः।
 तस्मात्सर्वायुषमुच्यत इति। तस्यैष एव शारीर आत्मा।
 यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मात् प्राणमयात्। अन्योऽन्तर
 आत्मा मनोमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव।
 तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य यजुरेव
 शिरः। ऋग्दक्षिणः पक्षः। सामोत्तरः पक्षः। आदेश आत्मा।
 अथर्वाङ्गिरसः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥३॥

यतो वाचो निर्वर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो
 विद्वान्। न बिभेति कदाचनेति। तस्यैष एव शारीर आत्मा।
 यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मान्मनोमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा
 विज्ञानमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य
 पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य श्रद्धैव शिरः। ऋतं
 दक्षिणः पक्षः। सत्यमुत्तरः पक्षः। योग आत्मा। महः पुच्छं
 प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥४॥

विज्ञानं यज्ञं तनुते। कर्माणि तनुतेऽपि च। विज्ञानं देवाः
 सर्वे। ब्रह्म ज्येष्ठमुपासते। विज्ञानं ब्रह्म चेद्वेदं। तस्माच्चेन्न

प्रमाद्यति। शरीरे पाप्मनो हित्वा। सर्वान्कामान्त्समश्नुत
 इति। तस्यैष एव शरीर आत्मा। यः पूर्वस्य। तस्माद्वा
 एतस्माद्विज्ञानमयात्। अन्योऽन्तर आत्माऽऽनन्दमयः। तेनैष
 पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्।
 अन्वयं पुरुषविधः। तस्य प्रियमेव शिरः। मोदो दक्षिणः
 पक्षः। प्रमोद उत्तरः पक्षः। आनन्द आत्मा। ब्रह्म पुच्छं
 प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥५॥

असन्नेव स भवति। असद्ब्रह्मेति वेद चेत्। अस्ति ब्रह्मेति
 चेद्वेद। सन्तमेनं ततो विदुरिति। तस्यैष एव शरीर
 आत्मा। यः पूर्वस्य। अथातोऽनुप्रश्नाः। उता विद्वानमुं
 लोकं प्रेत्य। कश्चन गच्छती(३)॥ आहौ विद्वानमुँल्लोकं
 प्रेत्य। कश्चित्समश्नुता(३) उ। सौऽकामयता। बहु स्यां
 प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यता। स तपस्तप्त्वा। इदं
 सर्वमसृजता। यदिदं किं च। तत्सृष्ट्वा। तदेवानु प्राविशत्।
 तदनुप्रविश्य। सच्च त्यच्चाभवत्। निरुक्तं चानिरुक्तं च।
 निलयनं चानिलयनं च। विज्ञानं चाविज्ञानं च। सत्यं
 चानृतं च सत्यमभवत्। यदिदं किं च। तत्सत्यमित्याचक्षते।
 तदप्येष श्लोको भवति॥६॥

असद्वा इदमग्रं आसीत्। ततो वै सदजायत।
 तदात्मानं स्वयमकुरुत। तस्मात्तत्सुकृतमुच्यते इति। यद्वै
 तत्सुकृतम्। रसो वै सः। रसं ह्येवायं लब्ध्वाऽऽनन्दी
 भवति। को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात्। यदेष आकाश
 आनन्दो न स्यात्। एष ह्येवानन्दयाति। यदा ह्येवैष
 एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभयं प्रतिष्ठां
 विन्दते। अथ सोऽभयं गतो भवति। यदा ह्येवैष
 एतस्मिन्नुदरमन्तरं कुरुते। अथ तस्य भयं भवति। तत्त्वेव
 भयं विदुषोऽमन्वानस्य। तदप्येष श्लोको भवति॥७॥

भीषाऽस्माद्वातः पवते। भीषोदेति सूर्यः। भीषाऽस्मादग्नि-
 श्चेन्द्रश्च। मृत्युर्धावति पञ्चम इति। सैषाऽऽनन्दस्य
 मीमांसा भवति। युवा स्यात्साधु युवाऽध्यायकः। आशिष्ठो
 दृढिष्ठो बलिष्ठः। तस्येयं पृथिवी सर्वा वित्तस्य पूर्णा
 स्यात्। स एको मानुष आनन्दः। ते ये शतं मानुषा
 आनन्दाः। स एको मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दः। श्रोत्रियस्य
 चाकामहतस्य। ते ये शतं मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दाः। स
 एको देवगन्धर्वाणामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।
 ते ये शतं देवगन्धर्वाणामानन्दाः। स एकः पितॄणां

चिरलोकलोकानां मानुन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहृतस्य।
 ते ये शतं पितॄणां चिरलोकलोकानां मानुन्दाः। स एक
 आजानजानां देवानां मानुन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहृतस्य। ते
 ये शतमाजानजानां देवानां मानुन्दाः। स एकः कर्मदेवानां
 देवानां मानुन्दः। ये कर्मणा देवानपियन्ति। श्रोत्रियस्य
 चाकामहृतस्य। ते ये शतं कर्मदेवानां देवानां मानुन्दाः।
 स एको देवानां मानुन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहृतस्य।
 ते ये शतं देवानां मानुन्दाः। स एक इन्द्रस्यानुन्दः।
 श्रोत्रियस्य चाकामहृतस्य। ते ये शतमिन्द्रस्यानुन्दाः।
 स एको बृहस्पतेरानुन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहृतस्य।
 ते ये शतं बृहस्पतेरानुन्दाः। स एकः प्रजापतेरानुन्दः।
 श्रोत्रियस्य चाकामहृतस्य। ते ये शतं प्रजापतेरानुन्दाः।
 स एको ब्रह्मण आनुन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहृतस्य। स
 यश्चायं पुरुषे। यश्चासावादित्ये। स एकः। स य एवंवित्।
 अस्माल्लोकात्प्रेत्य। एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्गामति। एतं
 प्राणमयमात्मानमुपसङ्गामति। एतं मनोमयमात्मानमुप-
 सङ्गामति। एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसङ्गामति। एतमानन्द-
 मयमात्मानमुपसङ्गामति। तदप्येष श्लोको भवति॥८॥

यतो वाचो निर्वर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो
 विद्वान्। न बिभेति कुतश्चनेति। एत९ ह वाचं न तपति।
 किमह९ साधुं नाकरवम्। किमहं पापमकरवमिति। स य
 एवं विद्वानेते आत्मानं स्पृणुते। उभे ह्येवैष एते आत्मानं
 स्पृणुते। य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥९॥

सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै। तेजस्वि
 नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥नवमः प्रश्नः — भृगुवल्ली॥

ॐ स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु मा वि॒द्विषा॒वहै॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥

भृगुर्वै वा॑रु॒णिः। वरु॑णं पि॒तेर॒मुप॑ससार। अधी॑हि भगवो
ब्रह्मेति॑। तस्मा॑ ए॒तत्प्रो॑वाच। अन्नं॑ प्रा॒णं चक्षुः॑ श्रोत्रं
मनो॑ वाच॒मिति॑। त॒ ५ हो॑वाच। यतो॒ वा इ॒मानि॑
भू॒तानि॑ जाय॑न्ते। येन॑ जा॒तानि॑ जीव॑न्ति। यत्प्रय॑न्त्य॒भि
संवि॑शन्ति। तद्विजि॑ज्ञासस्व। तद्ब्रह्मेति॑। स तपो॑ऽतप्यत। स
तप॑स्त॒त्त्वा॥१॥

अन्नं॑ ब्रह्मेति॑ व्य॒जाना॑त्। अ॒न्नाद्धे॑व खल्वि॒मानि॑ भू॒तानि॑
जाय॑न्ते। अ॒न्नेन॑ जा॒तानि॑ जीव॑न्ति। अन्नं॑ प्रय॑न्त्य॒भि
संवि॑शन्तीति॑। तद्विजि॑ज्ञाय। पुन॑रे॒व वरु॑णं पि॒तेर॒मुप॑ससार।
अधी॑हि भगवो ब्रह्मेति॑। त॒ ५ हो॑वाच। तप॑सा ब्रह्म
विजि॑ज्ञासस्व। तपो॑ ब्रह्मेति॑। स तपो॑ऽतप्यत। स
तप॑स्त॒त्त्वा॥२॥

प्रा॒णो ब्रह्मेति॑ व्य॒जाना॑त्। प्रा॒णाद्धे॑व खल्वि॒मानि॑ भू॒तानि॑

जायन्ते। प्राणेन जातानि जीवन्ति। प्राणं प्रयन्त्यभि
 संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार।
 अधीहि भगवो ब्रह्मेति। त२ होवाच। तपसा ब्रह्म
 विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स
 तपस्तत्त्वा॥३॥

मनो ब्रह्मेति व्यजानात्। मनसो ह्येव खल्विमानि भूतानि
 जायन्ते। मनसा जातानि जीवन्ति। मनः प्रयन्त्यभि
 संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार।
 अधीहि भगवो ब्रह्मेति। त२ होवाच। तपसा ब्रह्म
 विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स
 तपस्तत्त्वा॥४॥

विज्ञानं ब्रह्मेति व्यजानात्। विज्ञानाद्ध्येव खल्विमानि
 भूतानि जायन्ते। विज्ञानेन जातानि जीवन्ति। विज्ञानं
 प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं
 पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। त२ होवाच।
 तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत।
 स तपस्तत्त्वा॥५॥

आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात्। आनन्दाद्ध्येव खल्विमानि

भूतानि जायन्ते। आनन्देन जातानि जीवन्ति। आनन्दं
 प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। सैषा भार्गवी वारुणी विद्या।
 पुरमे व्योमन् प्रतिष्ठिता। य एवं वेद प्रतिष्ठति।
 अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन।
 महान्कीर्त्या॥६॥

अन्नं न निन्द्यात्। तद्वृतम्। प्राणो वा अन्नम्। शरीरमन्नादम्।
 प्राणे शरीरं प्रतिष्ठितम्। शरीरे प्राणः प्रतिष्ठितः। तदेतदन्नमन्ने
 प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतिष्ठति।
 अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन।
 महान्कीर्त्या॥७॥

अन्नं न परिचक्षीत। तद्वृतम्। आपो वा अन्नम्।
 ज्योतिरन्नादम्। अप्सु ज्योतिः प्रतिष्ठितम्। ज्योतिष्यापः
 प्रतिष्ठिताः। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने
 प्रतिष्ठितं वेद प्रतिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति
 प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥८॥

अन्नं बहु कुर्वीत। तद्वृतम्। पृथिवी वा अन्नम्।
 आकाशोऽन्नादः। पृथिव्यामाकाशः प्रतिष्ठितः। आकाशे
 पृथिवी प्रतिष्ठिता। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य

ए॒तद॒न्न॒मन्ने॒ प्रति॑ष्ठितं वेद॒ प्रति॑तिष्ठति। अन्न॑वान॒न्नादो॑ भ॒वति॑।
म॒हान्भ॑वति प्र॒जया॑ प॒शुभिर्ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॑। म॒हान्की॒र्त्या॥९॥

न कश्च॑न वस॒तौ प्र॒त्याच॑क्षी॒त। तद्वृ॒तम्। तस्मा॑द्य॒या क॒या
च वि॒धया॑ ब॒ह्वन्नं॑ प्राप्नु॒यात्। अ॒राध्य॑स्मा अन्न॑मि॒त्याच॑क्षते।
ए॒तद्वै मुख॑तोऽन्न॒॑ रा॒द्धम्। मुख॑तोऽस्मा अ॒न्न॒॑ रा॒ध्यते॑।
ए॒तद्वै मध्य॑तोऽन्न॒॑ रा॒द्धम्। मध्य॑तोऽस्मा अ॒न्न॒॑ रा॒ध्यते॑।
ए॒तद्वा अन्त॑तोऽन्न॒॑ रा॒द्धम्। अन्त॑तोऽस्मा अ॒न्न॒॑ रा॒ध्यते॑।
य ए॒वं वे॒द। क्षे॒म इति॑ वा॒चि। यो॒गक्षे॑म इति प्रा॑णापा॒नयोः॑।
क॒र्मेति॑ ह॒स्तयोः॑। ग॒तिरिति॑ पा॒दयोः॑। वि॒मुक्तिरिति॑
पा॒यौ। इति॑ मा॒नुषीः॑ स॒माज्ञाः॑। अथ॑ दै॒वीः। तृ॒प्तिरिति॑
वृ॒ष्टौ। ब॒लमिति॑ वि॒द्युति॑। य॒श इति॑ प॒शुषु॑। ज्योति॑रिति
न॒क्षत्रे॒षु। प्र॒जाति॑रमृत॒मान॑न्द इ॒त्युप॒स्थे। स॒र्वमि॒त्याका॒शे।
तत्प्र॑तिष्ठे॒त्युपासी॑त। प्र॒तिष्ठा॑वान्भ॒वति॑। तन्म॑ह इ॒त्युपासी॑त।
म॒हान्भ॑वति। तन्म॑न इ॒त्युपासी॑त। मा॒नवान्भ॑वति। तन्न॑म
इ॒त्युपासी॑त। न॒म्यन्ते॑ऽस्मै का॒माः। तद्व॒ह्मेत्यु॑पासी॒त।
ब्र॒ह्मवान्भ॑वति। तद्व॒ह्मणः॑ प॒रिम॑र इ॒त्युपासी॑त। प॒र्येणं॑
म्रि॒यन्ते॑ द्विष॒न्तः स॒प॒त्नाः॑। प॒रि ये॑ऽप्रि॒या भ्रातृ॑व्याः। स
यश्चा॑यं पु॒रुषे॑। यश्चा॑सा॒वादि॒त्ये। स ए॒कः। स य॑ ए॒वंवि॒त्।

अस्माल्लोकात्प्रेत्य। एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्कम्य। एतं
 प्राणमयमात्मानमुपसङ्कम्य। एतं मनोमयमात्मानमुप-
 सङ्कम्य। एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसङ्कम्य। एतमानन्दमय-
 मात्मानमुपसङ्कम्य। इमाँल्लोकान्कामात्री कामरूप्यनु-
 सञ्चरन्। एतत्साम गायन्नास्ते। हा(३) वु हा(३) वु हा(३)
 वु। अहमन्नमहमन्नमहमन्नम्। अहमन्नादो(२)ऽहमन्नादो(२)-
 ऽहमन्नादः। अह॑ ऽ श्लोक॑कृदह॑ ऽ श्लोक॑कृदह॑ ऽ श्लोक॑कृत्।
 अहमस्मि प्रथमजा ऋता(३) स्य। पूर्वं देवेभ्यो अमृतस्य
 ना(३) भाङ्। यो मा ददाति स इदेव मा(३) वाः।
 अहमन्नमन्नमदन्तमा(३) न्नि। अहं विश्वं भुवंनमभ्यभुवाम्।
 सुवर्न ज्योतीः। य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥१०॥

सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे। तेजस्वि
 नावधीतमस्तु मा विद्विषावहे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

